

52 A (50, 9 – 13 B.)

Πολιαιὶ στέφουσι κάραν·
 δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον ὦ παῖ·
 τὴν ψυχὴν μου κάρωσον.
 βραχὺ με ζῶντα καλύπτεις·
 ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

5

53 (51 B.)

Ὅτ' ἐγὼ ἴς νέων ὄμιλον
 ἔσορῶ, πάρεστιν ἦβα.
 τότε δὴ, τότε ἔς χορείην
 ὁ γέρον ἐγὼ πτεροῦμαι,
 παραμαίνομαι, κυβηβῶ.
 παράδος· θέλω στέφεσθαι·
 πολὺν δὲ γῆρας ἐκδύς
 νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοί τις
 φερέτω ῥοὰν ὀπώρης,
 ἵν' ἴδημι γέροντος ἀλκίην
 δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 δεδαηκότος δὲ πίνειν
 χαριέντως τε μανῆναι.

5

10